

4. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, від 27.06.2014. URL: https://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/984_011

5. Дергільова Г.С. Проблеми реформування системи бухгалтерського обліку відповідно до МСФЗ. URL: [irbis-nbuv.gov.ua > cgi-bin > irbis_nbuv > cgiirbis_64 > esprstp_2011_2_10](http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64/esprstp_2011_2_10)

УДК 657.1

Сирцева С.В.

Миколаївський національний аграрний університет,
к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і оподаткування

Лугова О.І.

Миколаївський національний аграрний університет,
к.е.н., старший викладач кафедри обліку і оподаткування

Пісоченко Т.С.

Миколаївський національний аграрний університет,
к.е.н., асистент кафедри обліку і оподаткування

РОЛЬ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАЦІЯМИ

У сучасних умовах економічного розвитку базовою формою організації є корпоративна структура. Саме корпорації складають основу світової економіки.

Корпорація представляє собою договірні об'єднання, створені на основі поєднання виробничих, наукових та комерційних інтересів, з делегуванням окремих повноважень централізованого регулювання діяльності кожного з учасників. Метою створення корпорацій є налагодження горизонтальних зв'язків і забезпечення сталої виробничо-господарської взаємодії підприємств, координації їхніх зусиль у вирішенні спільних завдань і захисті спільних інтересів [1, с. 525].

У сучасних умовах поняття корпоративності посилюється, а її ознаки з'являються навіть у невеликих структурах, які, з юридичної точки зору, не є корпораціями. Така ситуація пов'язана з розподілом функцій виробництва та посиленням впливу господарських взаємозв'язків і договірних відносин на фінансові результати діяльності. Звітність суб'єктів господарювання стає все більш корпоративною внаслідок розкриття у ній інформації не тільки про фінансові результати діяльності як таких, але також і про складові, що їх визначають.

Таким чином, дані тенденції є проявом сутності і поглибленням впливу корпоративності, а також обумовлюють нові вимоги до розкриття інформації у звітності.

Нові вимоги до розкриття інформації у звітності відповідно зумовлюють нові вимоги до облікової політики, як до головного методологічного документу організації облікового процесу і складання звітності економічних суб'єктів.

Основною метою облікової політики є забезпечення створення інформаційної системи компанії з врахуванням вимог законодавчих актів і нормативних документів про фінансово-майновий стан компанії та результати її діяльності, які необхідні як для внутрішніх так і зовнішніх користувачів для прийняття ними обґрунтованих управлінських рішень [2].

Формування облікової політики для потреб управління корпоративним підприємством являє собою взаємозв'язок конкретних принципів, методів, правил і способів, що застосовуються підприємством для підготовки та подання фінансової звітності, істотно впливають на оцінку і прийняття рішень зацікавленими користувачами [3].

Досконало сформована облікова політика підприємства є однією з вагомих складових механізму управління діяльністю корпоративного підприємства. Проте, для прийняття управлінських рішень про облікову політику підприємства, потрібно сформувати об'єктивну, достовірну, повну, зрозумілу та правдиву облікову інформацію, яка б для зацікавлених користувачів (зовнішніх та внутрішніх) максимально розкривала дані про фінансово-господарську діяльність підприємства [4].

У процесі управління корпоративним підприємством використовується значна кількість інформації, сформованої у фінансовому та податковому обліку, фінансовій звітності, складеній за принципами МСФЗ, а також в управлінському обліку.

Тому поряд з традиційними аспектами облікової політики (організаційний, методологічний та технічний), стає необхідним виділення договірної, управлінського та податкового аспектів.

Договірний аспект облікової політики по суті повинен бути внутрішнім регламентом господарських взаємовідносин у корпорації як у групі юридичних осіб.

Управлінський аспект по суті повинен регламентувати положення щодо відносини між материнською компанією та її дочірніми товариствами, визначає периметр консолідації, а також відносини дочірніх товариств між собою всередині даного периметра консолідації.

Податковий аспект по суті повинен регламентувати рівень податкової відповідальності корпорації як групи юридичних осіб.

Таким чином, розширюючи свої кордони, облікова політика стає управлінським регламентом в обліково-аналітичній та обліково-контрольній системах з метою забезпечення всієї системи корпоративного управління.

Отже, в сучасних умовах господарювання облікова політика для потреб управління є вагомим інструментом. Завданням стає узгодження облікових політик окремих юридичних осіб, що входять до складу корпорації, з метою

узгодження їхньої спільної діяльності і визначення єдиної лінії поведінки, спрямованої на розуміння і досягнення поставленої мети функціонування.

Єдина корпоративна облікова політика є тим важливим засобом, завдяки якому існує можливість розумного поєднання державного регулювання і власної ініціативи корпорації в питаннях організації та ведення бухгалтерського обліку, що дає змогу своєчасно виявити позитивні та негативні соціально-економічні результати діяльності корпорації та їх наслідки, забезпечити баланс інтересів усіх учасників корпоративних відносин.

Список використаних джерел

1. Zahorodnii, A.H. and Vozniuk, H.L. (2007), *Finansovo-ekonomichnyi slovnyk* [Finance and economics dictionary]: Znannia, Kyiv, Ukraine. – 1072 p.

2. Юхименко-Назарук І.А., Самосей А.В. Теоретичні аспекти облікової політики корпорації. *Економіка і суспільство*. 2016. Вип.7. С.997-1004.

3. Хомка В. Облікова політика в умовах корпоратизації аграрного сектору України. URL: [file:///C:/Users/Bosik/Downloads/Vlnau_econ_2013_20\(1\)_33.pdf](file:///C:/Users/Bosik/Downloads/Vlnau_econ_2013_20(1)_33.pdf) (дата звернення 27.09.2019).

4. Юнацький М.О. Сучасний стан нормативно-правового забезпечення формування облікової політики. *Економічні науки. Сер.: Облік і фінанси: зб. наук. праць*. 2013. Вип. 10 (1). С.541-546.

УДК 657

Стрільчук Л.В.,

ВП НУБіП України «Заліщицький аграрний коледж ім.Є.Храпливого»,
викладач вищої категорії циклової комісії обліково-фінансових та
економіко-комерційних дисциплін

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Актуальність дослідження. Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) – стандарти, що затверджуються Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. Вони є інструментом реалізації економічної політики, основна мета використання якого полягає у забезпеченні прозорості та зрозумілості інформації щодо діяльності суб'єктів господарювання. Основними причинами переходу на єдині стандарти обліку є:

- уникнення облікового хаосу;
- переваги для ринків капіталу;
- допомога бухгалтерам у формуванні правдивої і достовірної інформації.